

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocatul său Palade Rodica, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2017, în cauza penală privind-o pe

Maranciuc Zinaida Xxxxx, născută la xxxxx, originară din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliată s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.01.2016-27.02.2017
2. instanța de apel: 08.06.2017-28.06.2017
3. instanța de recurs: 30.08.2017 - 01.11.2017

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 27 februarie 2017, Maranciuc Zinaida Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Maranciuc Z., la data de 20 octombrie 2015, aflându-se la domiciliul din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, a intrat în conflict cu soțul său Maranciuc Gheorghe. În cadrul conflictului, Maranciuc Z. i-a aplicat mai multe lovituri peste corp și în mod intenționat, prin sugrumare și-a omorât soțul, Maranciuc Gh. După comiterea faptei, Maranciuc Z., a anunțat lucrătorii medicali referitor la faptul, că Maranciuc Gh. a decedat la domiciliu. Conform raportului de expertiză medico legală nr. 208 din 22.10.2015 s-a stabilit, că decesul lui Maranciuc Gh. a survenit în rezultatul asfixiei mecanice-sugrumare (compresiunea gâtului cu mâna), ce se confirmă cu datele examinării medico-legale a cadavrului: echimoza la gât pe dreapta, fractura osului hyoid pe stânga cu hemoragii de culoare roșu-închis în țesuturile moi adiacente, sufuziuni sub pleura pulmonară (pete Tardieu), stare fluidă a sângelui. La expertiza medico-legală a cadavrului au fost depistate fracturi de coaste din ambele părți cu hemoragii de culoare roșu-închis în țesuturile moi

adiacente, echimoze, edem și excoriații pe față, ce au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data de 21.10.2015. Asfixia mecanică-sugrumarea și vătămările corporale descrise mai sus se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sunt în legătură de cauzalitate directă cu decesul persoanei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Maranciuc Z. au fost calificate de drept de către instanța de judecată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal – *violență în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Maranciuc Z. să fie condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată a considerat posibilă corijarea inculpatei prin aplicarea pedepsei cu închisoarea în quantum minim, potrivit legii la momentul comiterii infracțiunii, dar instanța nu a luat în considerație că inculpata a comis o infracțiune deosebit de gravă;

- în speță au fost stabilite doar circumstanțe agravante ca, provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii prin act de o deosebită cruzime, ceea ce nu permite stabilirea pedepsei în quantumul minim;

- pedeapsa aplicată inculpatei, Maranciuc Z., contravine prevederilor art. 78 alin. (3) Cod penal;

- inculpata vina nu a recunoscut-o pe parcursul urmăririi penale și nici în instanța de judecată.

3.2 Inculpată, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința o consideră ilegală, deoarece vina nu i-a fost dovedită. Mai mult ca atât, careva conflict sau ceartă cu răposatul soț nu a avut și nici temei de a-i aplica careva lovituri sau a-i cauza leziuni corporale. Văzând că soțului, Maranciuc Gh., îi este rău, ea a chemat medicul și a mers pentru a-l întâmpina, fapt confirmat de martorul Crivoi M.;

- instanța de judecată nu a luat în considerație, că în timpul când aceasta a fost plecată pentru a chema medicul, casa a rămas descuiată, astfel putea să intre orice altă persoană în casă. Nu a fost luat în considerație faptul, că inculpata nu avea posibilitate fizică de a aplica astfel de leziuni soțului, care era cu mult mai puternic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpata, Maranciuc Z., iar apelul declarat de către procuror a fost respins ca depus peste termen, fiind menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei în faptele încriminate, încadrând juridic just acțiunile lui Maranciuc Z. în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal. Totodată, prima instanță corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatei, ținând cont de circumstanțele cauzei, opinia succesoriului legal al părții vătămate și persoana vinovată.

Astfel, instanța de apel a considerat vina inculpatei, Maranciuc Z., de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, că a fost pe deplin dovedită prin declarațiile succesoriului părții vătămate Prepeleac Ludmila, declarațiile martorilor Prepeleac Valeriu, Smîntîină Petru, Crivoi Aliona, Culacov Vladimir, Axenciuc Andrei, precum și documentele din dosar cum ar fi raportul de expertiză medico legală nr. 208 din data de 22.10.2015, conform căruia s-a stabilit că decesul lui Maranciuc Gh. a survenit în rezultatul asfixiei mecanice-sugrumare (compresiunea gâtului cu mâna) (f.d. 14-15 v. 1).

La fel, instanța de apel a menționat, că declarațiile martorilor care menționează despre relațiile ostile apărute între Maranciuc Z. și victima Maranciuc Gh., se mai confirmă și prin caracteristică eliberată pe numele inculpatei, de către Primăria sat. Sauca, r-nul Ocnița, prin care se comunică că ultima s-a aflat în căsătorie cu victima, copii comuni nu au. În familie des apăreau conflicte, mai cu seamă după ce a fost trecută gospodăria după d-na Zinaida. Răposatul, Maranciuc Gh., a avut adresări la polițistul de sector, că este obijduit de feciorii soției.

În consecutivitatea celor expuse, instanța de apel a apreciat din punct de vedere critic și cu scop de apărare, și evitare a răspunderii penale declarațiile inculpatei, Maranciuc Z., date în cadrul ședinței primei instanțe, unde ultima nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpată, de motivele acesteia, de persoana celei vinovate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, la fel ținând cont și de prevederile art. 61, 75 Cod penal, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe privind individualizarea pedepsei, ce urmează să o execute inculpata, Maranciuc Z., fiind una legală și întemeiată, stabilită în limitele pedepsei prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii.

Referitor la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a concluzionat, că acesta urmează a fi respins ca tardiv, deoarece a fost declarat după expirarea termenului prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală. În susținerea concluziilor sale, instanța de apel a menționat, că la data de 27.02.2017 de către prima instanță a fost emisă sentința prin care Maranciuc Z. a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal. Conform procesului verbal al ședinței de judecată, procurorul Beșliu Vladimir a

fost prezent la pronunțarea dispozitivului sentinței motivate, cu înmânarea copiei de pe aceasta în aceeași zi participanților la proces. La materialele cauzei penale nu este confirmare despre primirea copiei de pe sentință de către procurorul participant în prima instanță, însă acest fapt nu poate fi admis drept un temei pentru care apelul procurorului, depus peste trei luni, poate fi considerat drept unul depus în termen, deoarece legislatorul a prevăzut prin normă imperativă termenul de 15 zile. Legislatorul a reglementat dreptul părții de a depune apel în termen de 15 zile din momentul primirii sentinței motivate, însă această reglementară nu este aplicabilă pe cauza dată, deoarece pentru data de 27.02.2017 a fost stabilită pronunțarea sentinței motivate la care a fost prezent procurorul și nu este vorba de pronunțarea dispozitivului, după care urmează să fie motivată sentința și informate părțile despre existența sentinței motivate, de la care și începe curgerea termenului de 15 zile.

Referitor la apelul depus de procuror, instanța de apel a mai relevat și prevederile art. 338 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de pronunțare a sentinței și anume despre pronunțarea sentinței motivate de către judecătorul care judecă unipersonal cauza. Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 27.02.2017, prima instanță a dispus pentru data indicată, ultimul cuvânt al inculpatei, deliberarea și pronunțarea sentinței. La ședința dată a fost pronunțată sentința, iar procurorul participant în prima instanță a fost prezent. În situația dată nu poate fi acceptată poziția procurorului, care menționează despre faptul, că nu a fost înmănată sentința motivată în termen de 15 zile, deoarece acesta a fost prezent la pronunțare și la fel a cunoscut despre soluția primei instanțe. În acest sens instanța de apel a notat, că procurorul nu doar a depus apelul peste trei luni, dar nici nu a solicitat repunerea în termen a acestui apel.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul, Palade Rodica în numele inculpatei, prin care solicită casarea acesteia, cu achitarea ultimei de comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a analizat deplin și nu a luat în considerație declarațiile inculpatei, date în cadrul ședinței de judecată, precum și invocate în cererea de apel privitor la relațiile din familie, la vârsta înaintată a inculpatei, faptul că soțul acesteia era mai puternic din punct de vedere fizic, fiind imposibil ca aceasta să se apropie de el, respectiv inculpata singură a mers să solicite ajutor medical, iar casa a rămas descuiată, fiind posibil ca oricine să intre în gospodăria lor ;

- concluziile instanței de apel sunt nemotivate și neargumentate suficient, deoarece nu există careva probe concludente și utile, ce ar dovedi vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate;

- nimeni din martori, inclusiv din vecini nu a auzit nici măcar cearta în acea zi, respectiv motive de a bănuși că Maranciuc Z. a săvârșit fapta nu sunt;

- nu sunt motive temeinice ce ar sta la baza aplicării unei pedepse atât de aspre;

- sunt reținute și citate practic aceleași argumente ca și în prima instanță, fără a se da o apreciere la toate circumstanțele cauzei, precum și la personalitatea inculpatei, care anterior nu a fost atrasă la răspundere penală;

- concluzia instanței de apel, cât și a primei instanțe privitor la vinovăția lui Maranciuc Z. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal este incorectă, precum și aplicarea față de inculpată a pedepsei cu închisoare pe termen de 5 ani este absolut nemotivată și eronată.

În drept, apărătorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Inculpata, prin care solicită rejudecarea cauzei, deoarece nu este vinovată de cele imputate, ea fiind o femeie în etate și bolnavă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestora.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

8.1 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatei

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit textului recursului declarat de către apărător, titularul acestuia invocă de drept temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul critică decizia instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, și anume pentru faptul că instanța de al doilea grad de jurisdicție nu a analizat deplin și nu a luat în considerație declarațiile inculpatei și cele invocate în apel referitor la relațiile din familie, de vârsta înaintată a inculpatei și caracteristicile fizice ale victimei, faptul că singură a chemat ajutor medical. De asemenea, apărătorul invocă acel fapt că concluziile instanței de apel sunt insuficient motivate și argumentate, lipsind probe

concludente și utile în partea ce ține de constatarea vinovăției inculpatei și stabilirii pedepsei acesteia pe un termen de 5 ani închisoare.

Așadar, în privința alegațiilor nominalizate supra se constată, că acestea au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, pe care le susține și instanța de recurs.

Așadar, Colegiul penal menționează, că temeiurile de casare invocate de către autorul recursului sunt incidente în cazul când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, cuprinzând și răspunsuri la argumentele esențiale relevate în apelurile declarate.

În pofida criticilor din recurs, Colegiul analizând textul deciziei atacate constată, că cazurile pentru casare invocate de către apărător și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la judecarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, oferind răspunsuri și raționamente întemeiate legal asupra celor menționate de către inculpată în apelul declarat, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată, că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatei, Maranciuc Z., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal. La fel, Colegiul penal constată, că atât prima instanță, cât și instanța de apel în hotărârile adoptate au făcut o analiză amplă a probelor, ce au fost administrate în prezenta cauză și care au confirmat învinuirea adusă lui Maranciuc Z. în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, stabilindu-i în cele din urmă pedeapsă în limita sancțiunii normei penale pentru comiterea căreia a fost recunoscută vinovată, adică pedeapsa minimă a sancțiunii – 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei. Astfel, în viziunea instanței de recurs, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Așadar, reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, în raport cu cumulul de probe administrat și analizat în prezenta speță, Colegiul penal atestă, că instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de relațiile existente în familia inculpatei, Maranciuc Z. și soțul acesteia, Maranciuc Gh., victimă în cauza dată, constatându-se că relațiile adesea erau tensionate între ei, existând conflicte, fapt confirmat de către succesorul părții vătămate Prepeleac L., martorul Prepeleac V., din spusele nemijlocite a victimei. De asemenea, faptul dat a fost confirmat de către martorul Culacov V., care activa în calitate de șef de post de poliție și deplasându-se la locul decesului victimei, a observat semne vizibile de moarte violentă, totodată menționând că ultimul de câteva ori s-a adresat la el pe

faptul maltratării de către inculpată și fiii acestora. Declarațiile martorilor nominalizați coroborează și cu caracteristica eliberată de către primarul s. Sauca r-nul Ocnița (f.d. 66 v. 1).

Întemeiat nu au fost reținute argumentele inculpatei, precum că ea singură s-a deplasat după ajutor medical, deoarece acest fapt nu indică la nevinovăția acesteia. Mai mult ca atât, martorul Crivoi A., care este și asistent medical în s. Sauca și care s-a deplasat la domiciliul victimei, în urma solicitării inculpatei, ajungând la fața locului, a constatat că Maranciuc Gh. era deja decedat, observând pe perete și pete de sânge, alertând în cele din urmă primarul satului. De asemenea, a menționat că a fost amenințată de către inculpată, pe motiv că a confirmat faptul decesului soțului ultimei, până la venirea la domiciliul lor. De menționat este și acel fapt, că însuși inculpata în cadrul urmăririi penale a confirmat că uneori aveau certuri cu Maranciuc Gh., iar în cadrul verificării declarațiilor la locul infracțiunii a indicat cum au avut violențe între ea și soțul acesteia, fapt vizibil în tabela fotografică (f.d. 46-47 v. 1).

Nu pot fi reținute aserțiunile invocate de către apărător în recurs, precum că nici un martor nu indică concret la inculpată, că ar fi persoana care a săvârșit infracțiunea, deoarece însuși inculpata în cadrul ședinței de judecată a declarat că la data de 20.10.2015 în gospodăria lor nu a venit nimeni, deja a doua zi a venit sora medicală. Respectiv, declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată și a succesorului părții vătămate, sunt niște probe indirecte ce permit a conchide despre vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate acesteia prin rechizitoriu, în coroborare cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 208 din 23.10.2015, potrivit căroră decesul victimei, Maranciuc Gh., a survenit în rezultatul asfixiei mecanice-sugrumare (compresiune a gâtului cu mâna), ce se confirmă și cu datele examinării medico-legale a cadavrului, ce sunt în legătură cauzală directă cu decesul persoanei (f.d. 14-15 v. 1).

Totodată, instanța de apel apreciază ca neîntemeiate și declarative argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu a argumentat aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani. La acest capitol, Colegiul relevă, că în cazul în care instanțele de fond au ajuns la concluzia despre vinovăția lui Maranciuc Z. în comiterea infracțiunii imputate, rezultând din cumulul de probe administrate la caz, în raport cu circumstanțele acestei cauze, prima instanță întemeiat i-a aplicat pedeapsa cu închisoare, în contextul în care sancțiunea infracțiunii deosebit de grave, pentru care a fost recunoscută vinovată ultima, prevedea la momentul comiterii pedeapsa cu închisoare de la 5 la 15 ani. Mai mult ca atât, instanțele de fond ținând cont de vârsta înaintată a inculpatei, i-au stabilit pedeapsa minimă de 5 ani închisoare, pentru comiterea violenței în familie, soldată cu decesul unui membru al familiei. În atare circumstanțe, o altă pedeapsă mai blândă pentru comiterea unei astfel de infracțiuni, legea nu prevede și instanțele de judecată nu puteau stabili inculpatei o altă pedeapsă mai blândă.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către inculpată

În conformitate cu art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sânt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, inculpata fiind în drept să declare recurs ordinar, atât în latura penală, cât și în cea civilă.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Din actele dosarului, rezultă că în speța dată decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată integral la data 19 iulie 2017, fiind înmănată copia acesteia părților prezente, în aceeași zi, fapt confirmat prin recipisă (f.d. 249 v. 1), iar inculpatei Maranciuc Z., i-a fost înmănată copia potrivit recipisei anexate la lucrările dosarului, la data de 21.07.2017 (f.d. 264 v. 1).

Prin urmare, Colegiul atestă că inculpata a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, la data de 26 septembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta ștampilei de pe picul poștal (f.d. 11 v. 2).

În prezenta speță, Colegiul penal specifică, că termenul de 30 de zile pentru declararea recursului se calculează pentru inculpată începând cu data de 22 iulie 2017 și se epuizează la sfârșitul zilei de 21 august 2017, pe când ultima a depus recurs ordinar, la data de 26 septembrie 2017, adică după expirarea termenului de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar.

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal, conchide că termenul de 30 zile pentru declararea recursului ordinar de către inculpata, Maranciuc Z., a fost

depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2017, în cauza penală privind-o pe **Maranciuc Zinaida Xxxx**, pe motiv că recursul avocatului, Palade Rodica, este vădit neîntemeiat, iar recursul inculpatei, este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie